

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc
Manuscrise nu se înapoiază.

Cu 1-a Iulie v. 1887

se începe

Abonament nou
la
„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne comunica eventual pre lungă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în cari li s'a trimis djarul până acuma.

Administrațiunea djarului
„Tribuna“.

Sibiu, 6 Iulie st. v.

E trivial răspunsul guvernamentalilor din Cluj la cele emise de dl Diamandi Manole în coloanele „Tribunei“; trebuie cu toate acestea să revinem asupra lui, fără îndoială nu ca să discutăm, ci pentru-ca să ne lămurim noi înșine asupra felului, în care Clujenii ved lucrurile.

Ungaria n'a fost și nu este un stat poliglot, și Românii, veniți abia de câteva sute de ani în această țeară, au mai puțin ca ori-și-cine dreptul de a cere recunoașterea individualității lor în statul ungar.

Așa ni se spune în coloanele guvernamentalului „K o l o z s v á r“.

Admitem, că Românii sunt veniți abia de trei, patru, cel mult cinci sute de ani pe pământul acesta și că regatul ungar n'a fost nici odată un stat poliglot; constatăm însă totodată, că Românii sunt aici la hotarele orientale ale regatului, aproape

trei milioane de oameni așezați în masse compacte, ear' regatul ungar are o „lege pentru naționalități“.

Legea aceasta, ce-i drept, nu se execută, dar' ea există, și singură existența unei asemenea legi e destulă accentuare a caracterului poliglot al unui stat.

În Franția, în Italia, în Germania, în România și în Sârbia, într'un cuvânt în statele *naționale*, nu există lege „*pentru naționalități*“, fiindcă, deși nici în aceste state cetățenii nu sunt toți de aceeași naționalitate, în fiesce-care din ele o singură naționalitate constituie statul.

Nu tot astfel stau lucrurile în regatul ungar. Elementele constitutive ale acestui stat nu sunt oameni, ci popoare, și de aceea există o lege, care hotărășce pozițiunea fiecăruia din aceste popoare, ca naționalitate deosebită, în viața statului.

În Franția dar', în Germania, în Italia ori în Sârbia Românul nu are se ceară nici un drept ca Român, și nu poate să i-se facă nedreptate, când nu se ține seamă de naționalitatea lui. Tot astfel Maghiarul poate să obțină în România ori în Sârbia dreptul de cetățean, dar' atunci, când cere acest drept, renunță la naționalitatea maghiară și se identifică cu naționalitatea ce constituie statul.

Aici în statul ungar noi Românii, nici atunci, când am venit, precum dice guvernamentalul din Cluj, ca nisce vagabonți, n'am renunțat la românitatea noastră, nici mai târziu nu ne-am identificat cu poporul maghiar, ci am stăruit să fim și să rămânem Români. Cu atât mai puțin vom renunța, și cu atât mai puțin ne identificăm astăzi, când o lege votată de corpurile legiuitoare și sancționată de Coroană ne asigură drepturi în viața statului.

Sunt Români în Rusia, sunt în Bulgaria, în Turcia, în Grecia și sunt mulți Români în Sârbia; în toate aceste țări însă nu există o lege „*pentru naționalități*“ ca în regatul ungar; acolo dar' Românii de voie, de nevoie trebuie să renunțe; noi aici în regatul ungar n'avem nevoie să renunțăm.

Nu sîntem, ce-i drept, mulțumiți cu drepturile ce ni se acordă în legea pentru naționalități, și vom stărua ca legea aceasta să se revizuească în favorul „*naționalităților*“ și ca să se creeze garanții sigure pentru executarea ei conșciențioasă. Deocamdată însă legea aceasta e basa legală a luptei noastre.

Guvernul, răzimat pe unul singur din popoarele ce constituie regatul, pe cel maghiar, și profitând de corupțiunea generală, poate să nesocotească drepturile ce ni se acordă, să calce legea, să treacă pre lungă ea și preste ea; dar' prin aceasta el face o nedreptate învederată, violentează, asupresce și le creează „*naționalităților*“ o pozițiune cu atât mai comodă.

Nu mai e vorba, când am venit și când n'am venit pe pământul acesta, nu mai e vorba, dacă vagabonți am fost ori nu vre-odată: vorba e, că avem în țeara aceasta drepturi câștigate și asigurate prin cea mai pozitivă legiuire.

Și dacă guvernul nu ține seamă de aceste drepturi, vom merge în fața Coroanei și vom merge în fața lumii și vom dice: Eată, că în statul ungar noi avem drepturi, care nu sunt respectate; aceasta mai curând ori mai târziu ne va sili să intrăm în luptă de legitimă apărare!

Și dacă pentru Coroană și pentru lume va fi indiferent, dacă intrăm ori nu în luptă de legitimă apărare, treburile vor merge înainte tot precum au mers până acum. Dar' dacă nu va fi indiferent ce este și ce nu este silit să facă un popor ca noi, se va impune respectarea legii, se va impune revizuirea ei echitabilă, ba se vor da chiar cuvenitele garanții, că în viitor legea nu va mai fi căleată.

Și de aceea e mare adevărul, pe care îl exprimă dl Diamandi Manole.

Dacă ar atirna numai de Maghiari, de guvern și de parlament, „*legea pentru naționalități*“ de mult ar fi abrogată. Atirna însă mai pre sus de toate dela Coroană, ear' Coroana nu are nici odată să-și dea consimțirea pentru abrogarea acestei legi, care accentuează caracterul poliglot al statului ungar; Coroana nu se poate iden-

tifica cu poporul maghiar decât așa, dacă nu se pune prin aceasta în conflict cu celelalte popoare, care constituie majoritatea cetățenilor din regatul ungar.

Câtă vreme „*legea pentru naționalități*“ există, lupta noastră poate să fie legală: cerem aplicarea conșciențioasă și echitabilă, cerem corectarea pe cale legală, cerem garantarea sigură a legii.

Îndată însă ce legea aceasta s'ar abroga, „*naționalitățile*“ ar fi lipsite de terenul legal, pe care se află.

Ear' cât pentru noi Românii îndeosebi, statornicia, cu care stăruim asupra drepturilor noastre, e cea mai concludentă dovadă, că nu venetici, ci moșneni sîntem pe pământul acesta, și că avem încă viitor în țeara aceasta.

Revistă politică.

Sibiu, 6 Iulie st. v.

Deputațiunea bulgară și-a împlinit misiunea și lumea are deja cunoștință și despre răspunsul ce ea l-a primit dela nou alesul principe al Bulgariei, prințul Ferdinand de Coburg. În răspunsul său, prințul a ținut, numai cât în altă formă, tot cam aceea ce a declarat Sobraniei printr'o depeșă adresată numai decât după proclamarea lui de principe, accentuând că alesul principe al Bulgariei trebuie să respecte tractatele. Va să dice prințul n'a satisfăcut dorințelor Bulgarilor, care sperau că el îndată le va promite a merge în Bulgaria, spre a ocupa tronul ce i-s'a oferit.

Deputațiunea bulgară se află încă în Viena, unde are de gând să facă nisce pași pe la reprezentanții diplomatici de acolo. După cele ce se scriu în zărele vieneze s'ar părea, ca și când membrii deputațiunii s'ar teme, că declarațiile prințului de Coburg ar fi putut să producă o impresiune foarte posomorită în acele cercuri, care dela sosirea grabnică a principelui în țeară așteptau o grabnică restabilire a ordinii.

Cam deodată cu plecarea deputațiunii la Ebenthal s'a expedit și nota Porții ce s'a fost semnalat. Cu privire la aceasta „Agence Reuter“ primesce deja din Constantinopol următoarea depeșă cu data de 16 Iulie n.: Răspunzând la nota circulară a Porții, Rusia declară,

Foia „Tribunei“.

Mosaic.

Rolul femeilor creștine seamănă cu al ângerilor păzitori. Ele pot conduce lumea, rămânând însă nevăzute, ca și aceia.

(Ozanam.)

Mama se poate perde, dar' nu se poate regăsi.

(Pistor.)

Suvenirile trecutului, iluziunile prezentului și speranța în viitor — sînt consolațiunile unei vieți dureroase!

*

Inimile gingașe și simțitoare pot avea mari plăceri, dar' totodată pot să fie și ușor seduse la felurite desamăgiri!

(I. C. Lavater.)

Expresiunea durerilor — strigătele — cu cât au fost mai mult comprimate, cu atât izbucnesc mai violente!

*

Stimăm pe omul, care își face datoria. Dar' respectăm profund pe acela, care face mai mult decât cere datoria sa; caci ceea-ce trece preste datorie, este — „sacrificiu“!

(I. D.)

Copilașul scie numai trei lucruri: a dormi, a plânge și a zîmbi!

(I. P.)

Unica glorie, ce o simțea Coriolan, erau lacrimile de bucurie ale mamei sale. Singurul motiv, ce-l îndemna la fapte mari, era placul mamei sale!

*

Multe de toate petrecem în lumea asta, ce cu drag păstrăm pentru totdeauna în inima noastră — multe chiar fără de a le pute spune cuiva!

(A. S. P.)

Acusi femeia că nu-i credincioasă: o inimă constantă este ceea-ce caută ea neîncetat!

(Goethe.)

Ruina exercitează asupra spiritului omului o influență mare, care cu atât e mai intensivă, cu cât i-a fost trecutul mai strălucit! Atunci omul religios, adîncit în cugete, simte puterea nimicitoare, simte, că e din prav și că prav va deveni!

*

Inima și spiritul nu-și dau totdeauna mâna în interesul lor.

*

Anticitea este aristocrația istoriei.

(A. Dumas.)

Fericirea e o pasere, care se pune numai pe arbori verzi și înfloriți.

*

Onoarea e cuintesența personalității.

*

Meritul nu se recunoaște totdeauna, fiindcă este însoțit de modestie; adesea vedem, că oameni fără capacitate, fără talent și moralitate ajung mai departe, decât omul onest și de merit, dar' aceasta dovedește numai, că aparența predomină adesea ființa și că mediocritatea se ascunde sub masca virtuții și a talentului!

(Iernescu.)

Aspirațiunile individuale sînt ca pânzele albe ale unei năi pe mare; ele o conduc și îi înlesnesc calea, dar' nu o cufundă!

(A. S. P.)

... Dar' în mijlocul celei mai mari fericiri, nu uita, cumcă această viață e un fluviu, și toată grandoarea ei e — pulbere!

(I. C. Lavater.)

O, mamă! dacă nu-ți împlinesci sublima-ți misiune! Vai! dacă idealul teu nu-ți este copilul, ci „lumea“; vai de mama, care prin nesocotință și din cochetărie își răpescce ea însăși cea mai frumoasă coroană a sa!

(I. P.)

Nefericirea nu e decât diferența între dorință și realitate!

*

Nu te uita la aceea, că ce fac alții, ci la aceea, ce trebuie tu să faci!

*

Alimentă pe cei săraci, și sufletul teu se va îmbogăți de darurile sancțității!

(St. Augustin.)

Puterea ce avem de a face tot, nu ne dă dreptul, de a-l și realiza!

(Fr.)

A. S. P.

Principesa violinistă.

— Extras din „Wiener Tagblatt“ după „Românul“.

Doamnele din aristocrație, care își câștigă existența prin arta lor, au ajuns în zilele noastre o specialitate de o netăgăduită putere atractivă. După principesa Pignatelli se înfățișează princi-

pesa Dolgorucky, care la 1 Iulie s'a prezentat publicului în stabilimentul dela Prater „Orfeul de vară“, (un fel de café-chantant). D-sa este veduva principelui Petru Vladimir Dolgorucky; ea cunoaște destul de bine soarta și biografia principesei Pignatelli și protestă cu energie de a fi pusă într'o paralelă cu aristocrația sa contemporană.

„Nu m'as pute mîngăia“, declară raportului nostru, „dacă numele de principesă ar avea efectul de a se uita artista. Am mînuit arcul înainte de a dobândi titlul meu aristocratic și numai grație instrumentului meu am dobândit coroana princiară. Sînt ceea-ce se numește „*une parvenue*“, de părinți burghezi, fiica unui profesor de musică, născută la Madrid. În anul 1875 am dat concerte la Petersburg cu un succes însemnat.

„Curtea imperială se interesase de mine; răposata împărăteasă, muma lui Alexandru III, era protectoarea mea binevoitoare. Toată aristocrația rusească mă răsfața, principele Petru de Oldenburg și consoarta lui se aflau în capul protectorilor mei. Marele principe Vladimir mă distinge și-mi arăta multă atențiune. Limbile rele ale curții imperiale făceau din aceste atențiuni nesecatul subiect al conversațiunilor lor. Într'o seară îmi dîse împărăteasa glumind și amenințându-mă cu degetul: mititica mea artistă, voesci oare să fii transportată preste fruntarie? Cu toate aceste împărăteasa rămase protectoarea mea.

că ea n'are nimic în contra persoanei prințului de Coburg, dar' nu poate primi nici un fel de hotărâre a actualei Sobranie. Răspunsurile Germaniei, Austro-Ungariei și Italiei accentuează, că ele vor accepta ori-ce soluțiune basată pe tratatul de Berlin. Răspunsul Angliei încă nu e cunoscut.

Din experiență o scim, că „Agence Reuter“ nu e totdeauna bine informată, și așa nici scrii acesteia nu ne încumetăm a-i da creșmânt deplin, cu atât mai vîrtos, cu cât până alaltăieri, în ziua când i-se depeșă agenței în cesiune, cererile oficiale veneze încă nu aveau cunoștință despre cuprinsul notei turcești.

Deputațiunea bulgară, se țice, nu s'ar fi spîriat de loc de răspunsul Rusiei, și se mîngăie cu aceea, că prințul va face un peregrinagiu pe la curțile europene și astfel i-ar pute succeda a inmoia și inima părintelui tuturor Rușilor.

„Le Nord“ din Bruxella declară categoric, că candidatura Coburgului e definitiv înlăturată. Rusia nici nu află de lipsă a mai protesta în contra comediei din Tîrnova. Numai după-ce vor dispăre de pe scenă Sobrania, regența și ministerul și se vor face noue alegeri legale, va pute Rusia participa la restabilirea ordinii.

Din Tîrnova se depeșează de altmîtrelea, că primirea deputațiunii prin prințul de Coburg precum și răspunsul lui și toastul dela dîneu au produs acolo o impresiune foarte bună. Sobrania și-a aminat ședințele pe timp nedeterminat.

Interesante sînt datele, pe care le aduce ulterior „Pol. Korr.“ cu privire la decurgerea ședințelor Sobraniei, în care s'a discutat alegerea de principe. Extragem din raportul numitei corespondențe următoarele :

În ședința secretă din preseara zilei de alegere, Dr. Stoiloff, după-ce descrie calitățile personale ale prințului Ferdinand de Coburg, făcî Sobraniei împărțirea, că la început prințul s'a fost învoit să vină în secret în Bulgaria, spre a primi guvernul după alegerea sîvîrșită. Mai tîrziu apoi se lăsa de gîndul acesta și se hotărî a veni în Bulgaria numai decît după-ce va fi proclamat de principe, fără de a mai aștepta, ca puterile să aprobeze alegerea. Dar' în sfîrșit prințul a renunțat și la intenția aceasta și s'a decis a accepta în faptă coroana bulgară numai după-ce va fi recunoscut de către toate puterile.

Dela ședința de alegere au absentat unsprezece dintre cei mai distinși membri ai opozițiunii. Des pomenitul Risoff, secretarul biroului Sobraniei, cu privilegiul uralelor aduse din incidentul proclamării prințului de Coburg de principe, rămase ședînd pe locul seu. Publicul de pe galerii s'a reținut în decursul acestei proceduri dela ori-ce manifestațiune.

Relativ la cesiunea egipteană se depeșează din Constantinopol, că convenția nu s'a ratificat, ear' Sir Drumond Wolff a plecat de acolo.

Preconisarea mișeliei.

Aflăm în organul Înalt Preasfinției și Excelenței Sale, a metropolitului Miron Roman următorul prim articol („Tel. Rom. Nr. 68 din 4/16 Iulie 1887):

Indignațiune mare a sfîrșit în inimile noastre suspițările cele necruțătoare și persecuțiunile sistematice și nemeritate, la cari a fost expusă biserica noastră din partea potestății statului unguresc, ear' ingerențele organelor administrative în agendele interne ale scoalelor noastre ne-au pus pe gînduri.

Ne-am întrebă de multe ori, că oare cu drept este, ca numai noi, confesiunea gr.-orientală să fim calul de bătaie, pe care au să călărească toți, sau că doar' tocmai noi am fi meritat o cruce de deosebită, deoace-ce în timpii din urmă nu puține reserve ne-am impus și nu puțin am sacrificat chiar din convingerile noastre, numai și numai să fie pace. La această întrebare nu ne-am putut da un răspuns mai nimerit decît acela, pe care ni-l dictează chiar fatala și excepțională stare de aji.

La o mulțime de persecuțiuni purtăm vina în parte și noi. Eată de ce?

Avem multe comune parochiale, unde preoții nostri nu sînt destul de prudenți și nu au destul tact în convenirile lor cu străinii. Clerul altor confesiuni încă își va avî convingerile sale, dar' acelea nu le leagă de limba clopotului celui mare. Mulți preoți de ai nostri nu urmează așa.

Dacă preoții nostri ar învăța prudență în ținuta lor dela preoții de alte confesiuni, de sigur că organele statului nu ar da năvală formală asupra scoalelor noastre, nu ar rîde, când cimiterul bisericii stă deschis; ci ne-ar ajuta mult, foarte mult în realizarea multor lucruri de tot folositoare pentru biserică. Unde preotul e cuminț și cu reserve, prevenitor, scie căștiga odoare și vestiminte bisericesti chiar dela atari oameni, cari sînt de altă naționalitate și de alte convingeri politice. Dacă însă se bate în pept și strigă, că el e de cutare convingere politică, se expune la persecuțiuni nu numai el și familia lui, ci expune și biserica la pericol și amenințări, de unde urmează mai departe ajițiri între popor contra preotului, contra învățătorului, contra ridicării salariului, și așa nici învățătorul, nici preotul nu au căștigat nimica prin netactul lor, dar' de pierdut au pierdut și ei și a suferit și suferă și cauza.

Acestor lucruri trebuie pus capăt și preoții nostri înțelepțesc vor lucra, dacă nu vor contribui la înăsprirea relațiilor între ei și între organele statului, pentru-că altfel goanele și persecuțiunile nu vor mai avî capăt.

Asupra lor merg rapoarte, cari de cari mai nefavorabile la minister și apoi atît cel de culte cît și cel de interne acelor rapoarte sînt prea dispuși a le da creșmânt și astfel se susține, că Românii greco-orientali sînt cei mai neîmpăcați dușmani ai statului unguresc și ai ideii de stat maghiar.

Ca aceste faime să se susțină cu mai mare svon, apoi se înțelege, că se află și între frații nostri de un sânge, cari de bunăvoie, sau pentru-că li-se rîntează, nu întărie a face serviciul de spioni.

Nu va ține un preot de ai nostri o cuvîntare la un om bătrîn, care poate a avut și el vre-o chemare în zilele lui, să nu fie șoptită în formă de denunțare solgăbirăului sau

vice-comitelui. Tot lucruri aceste, de cari ar trebui să se îngreșeze oamenii de caracter.

Am mai țis de multe-ori, că de tot slabe ar trebui să fie temelile statului unguresc, când aceste s'ar pute clătina de vorbele unui om necăjit și amărît, — dar' așa e sistema de spionagiu și oameni mai naivi ca mulți Unguri în privința aceasta, nu găsesc pe fața pămîntului. Spune-i, că un preot sau amplotat este „jô haza-fi“ și apoi pe acela îl va grămădi cu laude, cu lingușiri, fie el cel mai slab amplotat și earăși spune-i, că cutare și cutare e Român mare și vorbește în casă românește, apoi să se țină bietul om la șicane, fie el cel mai prompt, cel mai valoros și isteț om pe lume.

De aceea, dacă amplotații și-au pus și își pun lăcat la gură și se uită în lături, când își deschid buzele, oare de ce să nu urmeze și preoții nostri așa față de aceia, pe cari nu-i pot convinge și înaintea cărora, dacă își deschid inima, numai necaz și suferințe își pot cauza, ear' folos ba. Cumcă statul unguresc folosit va fi pe calea aceasta, — e o altă întrebare, — dar' astăzi acesta este sistemul.

Dacă statului îi convine mai bine de oamenii cei prefăcuți decît de cei sinceri, de ce să nu-i facem noi plăcerea aceasta, respective organelor statului, cel puțin acestia să nu mai viseze tot Daco-Români și să-și vadă de alte trebi mai înțetitoare și mai de ispravă.

Ori-ce om cu minte va vedea, că sub împregiurările actuale a fi sincer, înseamnă a-ți pune capul, apoi bietul Talleyrand de ce să nu aibă și el odată drept, că omului i-s'a dat limba ca să vorbească, pentru de a-și ascunde cugetele. Nu e lucru moral această procedură, dar' ce e moral aji în statul unguresc ori în al lui Bismarck, unde oamenii umblă, cum să se păcălească și înșele unul pe altul, cum să tragă foloase cel tare dela cel slab, cel avut dela cel sărac?

De ce noi cei mai slabi să nu întoarcem foaia și să tragem și noi vre-odată foloase dela cei puternici, cari și așa ne exploatează destul în favorul lor și în detrimentul nostru!

Rămâne deci, ca noi să nu ne înmulțim grijiile și să nu adăugăm la cupa suferințelor noastre, și aceasta o vom ajunge numai avînd tact și fiind cu reserve. Așa fac alții — și noi încă nu vom lucra mai înțelepțesc, decît dacă le vom urma. Este o scoală cam rea aceasta, care e silită lumea nouă să o învețe, ea nu e în interesul statului unguresc, nu e nici chiar în favorul moralității publice, dar' e reclamată de împregiurări și când aceste se vor schimba, atunci au să se schimbe și oamenii.

Cunoaștem o mulțime de Români încăpăținați, cari au plătit scump preț pentru convingerile lor politice, cunoaștem destui, cari și-au nefericit familiile și numai după-ce au vîdut abisul, în care i-a aruncat neprudența lor, și au venit în fire, dar' era greu de reparat.

Perderile, cari le-au suferit Românii din șirurile lor sînt mari și nu datează de aji de ieri, ci ele datează mai cu seamă în Transilvania de după timpul reformatiunii încoace.

Nu numai amplotați, ci episcopi și metropoliți au trebuit să sufere din cauza spionagiumului și a oamenilor plătiți, ca să îi înnegrească, și e bine să învețe omul din pățania altora, ear' nu din a lui proprie.

Cunoaștem cu mult prea bine dispozițiunile ce le iau Maghiarii în genere în contra ori-cărui Român și tocmai căci avem convingerea, că de

regulă noi tragem cea scurtă, de aceea îndemnăm și ear' îndemnăm la precauțiune și moderațiune. Numai așa vom mai îmblîndi oarba pornire în contra noastră, numai așa îi vom căștiga pentru noi, sau dacă și nu-i vom căștiga de prietini, cel puțin nu vor avî titlu, ca să ne urmărească pas de pas, să ne persecute și zădărnicească și cele mai nevinovate întreprinderi.

Cronică.

Maiestatea Sa Monarchul în Ardeal.

După o depeșă din Cluj, furul de curte Vuco Brankovic ar fi sosit ieri acolo, spre a face dispozițiunile de lipsă cu privire la apartamentele, unde va sta Monarchul și suita Sa pe timpul petrecerii Sale în Cluj.

*

Distincțiune. Maiestatea Sa a conferit comitelui suprem al comitatului Cojocna și al orașului Cluj, baronului Samuil Jósika de Branicica titlul de camerar, fără taxă.

*

Numiri. Președintele tribunalului reg. din Sătmar a numit pe juristul rigurosant, Bela Virág, de practicant de drepturi cu diurnă la judecătoria cercuală din Somcuta-mare.

*

Statutele reuniunii pompierilor voluntari din Petroșeni au fost provădute din partea ministerului reg. ung. de interne cu clausula de aprobare.

*

„Cultura“ diaristicea maghiare. Diarul oficios de frunte și totodată organul frunțal al „kultur-egylet“-ului, adică lamura diaristicea maghiare ardelenă, „Kolozsvár“, ne adresează, chiar într'un *entrefilet* după articolul prim (!), drept revanșă pentru reproducerea în coloanele „Tribunei“ a articolului „Maghiar e ori poliglot“ următoarea manifestație „culturală“:

„Leaderul ce l-am scris în numărul nostru de Luni drept răspuns la articolul lui Diamandi, „Tribuna“ îl reproduce în numărul seu de aji tradus în toată extensiunea sa cu acea observare, „ca să vadă Rumânii (rumânek) cum discută Maghiarii cesiunile serioase.“ Îndesebi subliniază acele rînduri ale noastre, în care vorbim despre imigrarea Rumânilor în țeara noastră înainte de asta cu vre-o câțiva secolii. Se înțelege, adevărul limpede prin Hunfalvy numai decît nu e serios, dar' Horváth-Istrániadele Hășdeilor sînt tot adevăruri culese din fir în pîr, și mimica, cu care „Tribuna“ posează în descendența lui Aeneas, e de asemenea serioasă ca monomania. Măncă-i-ar cocoșul pe acești jurnalisti rumâni. Aici sînt spre exemplu numele conducătorilor „Tribunei“ și-ți ride inima, când vezi rumânitatea acestor nume. Diamandi, aici terminațiunea „di“ este grecească (se scie, că *Diamandi* e nume de botetz. Red. „Tribunei“); Slavici, aici și terminațiunea „ic“ și rădăcina e sîrbească; Pipos, aici „os“ e terminațiune maghiară; Păcurar, aici „ar“ se scie, că formează substantivul rusești (spre exemplu: rotar, mîșar, olar, pielar, vîcar, peptar, frunțar. Red. „Tribunei“). Și aceste numiri proprii le purtau odinioară tot legionari de ai lui Traian în Sibiul, care se derivă dela slavonul „Czibin.“ Dl Diamandi cu capul seu gras și rotund, cu nasul seu încovoiat e netăgăduit un tip roman; fisnomia lui Slavici ce e ascuțită ca a unui mus domestic arată trăsurile lui Pompeius, ear' fisnomia bîlană nepretențioasă și aproape fără nas a lui Păcurar (care e pe cît se poate de brunet. Red. „Tribunei“) de sigur se trage dela Ovidius Naso. Nu fiți serioși, prea stimăților domni, căci înzadar, istoria, natura, numele și nasurile d-voastre vî fac de tot ridicoli! (S.)“

Te cuprinde mila de astfel de presă!

*

Sciri personale. Sămbătă a sosit aici noul comandant al brigadei de infanterie Nr. 32, dl colonel Felix baron Bach de Hausenheim și Hohen-Eppan și a luat parte la exercițiul de tir al oficerilor de aici. Ieri înainte de ameați s'a prezentat înaintea noului brigadier întreg corpul oficerilor ce garnisonează în Sibiul.

*

Exercițiul de tir al artileriei. Cătă vreme durează acest excițiu pe șesul dela Poplaca, e posibil că pasanții vor afla multe proiectile, care sînt a se preda sau la depositul de artilerie de aici (Artilerie-Zeugs-Filial-Depot) sau la oficerul staționat pe locul de tir. Nu este permis a arunca, găuri sau lovi astfel de proiectile, devreme-ce sînt periculoase. Cele îngropate în pămînt sînt a se desgroa cu mare precauțiune. Pentru proiectilele restituite, aflătorului i-se plătesce rebonificarea statorită în tariful respectiv.

*

„Arieșiana“. Firma „Arieșiana“, institut de credit și de economii, societate pe acțiuni în Turda, s'a improtocolat în ședința tribunalului regiu din Turda ținută în 15/7 1887; prin urmare direcțiunea aduce la cunoștința onoratului public, că societatea și-a început activitatea cu ziua de 16 Iulie.

*

Noul regulament de serviciu al armatei comune. Acum de curînd a eșit și volumul II. al noului regulament de serviciu pentru armata comună. Volumul I., care apăruse în anul trecut, statorește serviciul militar în timp de pace, pre când al doilea cuprinde normele serviciului de campanie, în tabără sau în fața inamicului. Dispozițiunile cuprinse în noul regulament diferesc în mod esențial de cel vechiu, cu deose-

„Reposatul meu soț mî vîduse și mî audise la un concert. Eram atunci în vîrstă de 15 ani și el puțin preste 20. El îmi fu prezentat, și după o cunoștință de câteva luni îmi cerî mîna. Poate își închipuiesc, că familia Dolgorucky se opuse căsătoriei noastre? Nici de cum. Părinții soțului meu trăiau în străinătate și se interesau foarte puțin de fiul lor. Viața lui cam neregulată făcea, ca părinții lui să considere o căsătorie ca un bun mijloc de îndreptare al conduitei. Într'adevăr înfrîurirea mea se arată de un bun efect salutar. Nu pot tăgădui, că strălucirea unui pețitor din înalta aristocrație rusească dispărî după o cunoștință mai intimă, dar' viața noastră conjugală se petrecu într'o fericită armonie și într'o plăcută și liniștită retragere.

„Trăiam la moșia noastră Speșnevo, o proprietate a soțului meu, care din nenorocire muri după șese ani de căsătorie. Rămăsă văduvă, aveam să port grije de un băiat, de iubitul meu Volaska. Mica avere ce-mi lăsase soțul meu se stîlase sub administrațiunea mea. Din partea familiei mele pînăciare n'aveam să aștept nici un ajutor. Pentru Volaska al meu fusei silită a pune earăși mîna pe instrumentul meu, care odinioară îmi procurase o existență. Poți să-ți închipuiesc, că nu fără luptă am luat hotărîrea eroică de a reîncepe această viață de vagabondagiu. Este destul de trist, că familia princi-

pelui, în loc de a-mi ușura purtarea de grije pentru copilul meu mî-a îngreuiat pozițiunea. Guvernorul dela Moseva, principele Dolgorucky, un unchiu al soțului meu, a găsit cu cale a rămîne deservîrșit indiferent în privința sorții mele și eu îi sînt recunoscătoare pentru indiferența lui. Dacă aș îndrăzni a pune piciorul pe teritoriul rusec, n'ar lipsi să dea scumpei sale nepoate un semn al simpatiei sale, exilînd pe proasta violinistă preste fruntariile Rusiei.“

Raportorul nostru întrebă aci pe doamna principesă: „Acea principesă Dolgorucky, soția morganatică a împăratului Alexandru II este ea înrudită cu Domnia Voastră?“

„Negreșit“, fu răspunsul, „ea posedă o stare de treizeci milioane, dar' prefer să căștig pînea prin muncă mai bine decît să cerșitoresc; mai cu seamă că sciu foarte bine, că cerșitoria n'ar avî alt rezultat, decît umilirea mea. Un semn de simpatie mî-a dat familia mea, când am venit la Berlin: Îndată după sosirea mea în oraș mî-se comunică un ordin de plecare. Datorese această atențiune amabilului meu vîr, atașat la ambasada rusească de acolo. Luasem hotărîrea a nu mî supune acestui ordin. Fusei chemată la poliție, unde președintele mî întrebă: „Pentru-ce ai pus pe afîșuri numele de principesa Dolgorucky?“ — „Pentru-că este numele meu!“ răspunsei. Funcționarul examină documentele mele, din care se constată, că într'u adevăr sînt

princesa Lili Dolgorucky, născută Casuaz dela Madrid. N'avea ce face, nu putea să-mi interdică șederea la Berlin.

Și aici la Viena n'am fost cruțată de o amintire despre Rusia; chiar astăzi s'a înfățișat la proprietarul „Orfeului de vară“ un secretar al ambasadei rusești, spre a reclama în contra titlului de concertistă al curții imperiale rusești, care se află pe afîșurile mele. Îmi fu lesne să dovedesc prin diploma mea, că acest titlu mî-se cuvine și că sînt în drept a mî servi de dînsul.“

*

Sosise oara repetițiunii și principesa se sui pe scenă, aruncînd o privire mîndră asupra colegelor sale, care o supuneau la o critică severă, căci nici una din ele nu părea dispusă în favoarea ei. Una din ele observă la o alta cu un suris ironic: „Mititica Rusoaică se uită la noi, par'că ar vrî să ne aplice Knutul.“ Principesa apucă arcușul. Când termină, tot auditorul fu entusiasmă. „Merci Monsieurs“, țise artista prințiară cu o inclinare grațioasă musicanților, cari o acompaniaseră. „Ea e o adevărată principesă!“ țise un membru al orchestrei, „o blondină cu sânge de Țigancă în vinele sale“, adaugă un altul și un al treilea observă: „e o artistă adevărată, îi lipsesc formele și disciplina, dar' e genială și originală.“

bire în ceea-ce privește serviciul în tabără, în-
trebuințarea și distribuirea avant-posturilor, garde-
lor de câmp și a vedetelor.

Căsătoria persoanelor militare. „Armee
Verordnungsblatt“ publică următoarele disposi-
țiuni, cari s'au statuit referitor la căsătoriile ofi-
cerilor și a funcționarilor militari:

La conferirea permisiunii de a încheia că-
sătorii oficerilor și funcționarilor militari, este a
se observa: 1. Ca se nu stee nici o pedecă le-
gală sau bisericească în calea căsătoriei. 2. Ra-
portul numeric al căsătoritelor, statuit prin pre-
scripțiunile de față, se nu se altereze. 3. Venitul
lateral al celor ce voiesc a se căsători să fie
asigurat conform acestei prescripțiuni. 4. Mireasa
să fie de caracter nepătat, să posedă o cultură
corespunzătoare pozițiunii marelui și să fie din
casă onorabilă, încât caracterul marelui prin că-
sătorie să nu sufere scădere.

Numărul căsătoriilor oficerilor dela vice-co-
lonel la vale este supus următoarelor restricțiuni:
Pot fi căsătorii: În statul major generală jum-
tate, la infanterie, vânători și cavalerie, la ar-
tilerie, trupele tehnice și sanitare apoi la tren a
patra parte, la bransa pentru uniformare, la des-
părțimintele militare de herghelii jumătate din ofi-
ceri apoi dintre ampoliații de intendandură și
aprovisionare și cei veterinari jumătate din tota-
litatea celor activi. Referitor la adjutanții Maie-
stății Sale și peste tot la oficerii atașați la curte
sau pre lângă membrii curții, apoi la oficerii gar-
delor și la oficerii și funcționarii din cancelaria
militară a Maiestății Sale, permisiunea de a se
căsători este pendentă dela înalta voință a Ma-
iestății Sale. Venitul lateral, care trebuie să-l
aibă oficerii și funcționarii militari căsătorii, este:
Pentru căpitani din statul major general 1200 fl.,
pentru maiori, vice-coloneli și coloneli 1000 fl.,
pentru toți ceialalți oficeri până la căpitan, apoi
pentru auditorii și medicii de același grad
1000 fl., dela maior până la colonel 800 fl.
Pentru oficerii comptabili 600 fl., ear' pentru
funcționarii militari, cari au salar mai mic de
cât 1200 fl., suma, care întregesc pe aceasta.

Ministrul nostru de comunicațiune a
dictat administrațiunii căii ferate locale dela
Szent-Lőrincz o amendă de 2000 fl., ear' so-
cietății de tramway din Budapesta una
de 5000 fl., pentru-că și-a procurat șini de fer și
vagoane din Austria și nu din Ungaria. Față cu
această procedură industrială de fer austriaci se
sfătuiesc ce măsuri de represiune ar fi de luat
față cu Ungaria, respective în ce formă să se în-
duplece pe guvernul austriac a se pune în con-
ștelegere cu cel ungar pentru înlăturarea ace-
stei excluderi a industriei austriace în Ungaria.

Cas de moarte. Ludovica Ratiu, născ.
Gaia, soția parohului gr.-cat. din Petridul-
de-sus, Nicolae Ratiu, a reposat la 14 Iulie
n. în al 28 an al vieții.

Ear' defraudatiune. Un cancelist din
secțiunea militară a magistratului din Buda-
pesta a malversat o sumă considerabilă prin
aceea, că un timp îndelungat a folosit pentru
sine timbrele, cari incurgeau în cancelaria, unde
era împărțit.

Redactor condamnat. Redactorul respon-
sabil al diarului „Hrvatska“ din Agram, dl Ku-
kor a fost condamnat de către tribunalul din
Agram la închisoare de două luni și la
2000 perdere de cauțiune pentru două correspon-
dențe apărute în acel diar, în care s'a dis, că cu
prilegiul alegerilor din Ogulin și Brini li-
stele alegătorilor au fost falsificate
și alegătorii au fost arestați. Verdictul de
condamnare s'a adus fără de a se mai cerceta,
dacă abuzurile pretinse într-adevăr s'au întem-
plat ori ba.

Fratele defraudantului Zalewski. După-
cum se scrie din Viena, în zilele trecute a fost
arestat și fratele lui Filimon Zalewski, care, după-
cum se scrie, a dispărut după-ce defraudase dela
oficiul postal considerabila sumă de 150.000 fl.
Fratele defraudantului este un sergent, care până
acuma a stat în serviciu la spitalul militar din
Viena. În timpul din urmă s'a făcut suspect
prin aceea, că cheltuia în mod băteor la ochi
sume foarte mari. După arestare s'au aflat la
el 31.000 fl. și două pasapoarte pentru America.
Era adevărat pregătit și el să fugă. Tot în ziua
aceea fură arestate și nevasta și o soră a defrau-
dantului, care încă sunt bătute a fi complicele
defraudantului. Se dă cu socoteală, că și acesta
în curând va fi prins.

Poetul Eminescu, — precum raportează
„Curierul Român“ din Botoșani, — se află din
fi în fi mai bine. Se poate dice, că e aproape
de convalescența boalei sale. Încă slab de su-
ferințele ce a avut să îndure, e nevoit a mai
sta în pat câteva zile. Nu mai prezintă însă
nici o turburare manifestă din partea sistemului
nervos; rănila dela picioare îi sunt vindecate;
mânăncă cu apetit; răspunde la toate întrebările,
întreținând chiar șirul conversațiunilor, și som-
nul îi este liniștit. Nu manifestă însă nici o d-
rință pentru nimic.

**Un apel al Metropolitului-Primat al
României.** Cetim în „Voința Națională“: I. P.
S. S. Metropolitul-Primat, în marea soliciitudine
ce are pentru biserica și tot ce se atinge de
dînsa a luat inițiativa pentru turnarea din nou
a marelui clopot al Sf. Metropolii, care zace de
mai multe decimii de ani spart în curtea cate-
dralei. În acest scop I. P. S. S. a constituit un
comitet de mai multe persoane și a adresat ur-
mătorul apel, pe care ne grăbim a-l reproduce:

„Iubiților mei frați și fii în Domnul! Dar vouă
și pace dela Domnul nostru Isus Christos și bine-
cuvântare arhipăstorească din partea smereniei
mele. Sînt penumărați ani de când privirile
treceților patrioți și străini se opresc asupra
marelui clopot ce zace în curtea metropoliei no-
astre. Ce mare și frumos odor! El ne amintesc
religiozitatea și lărgăta strămoșească pentru loca-
lurile Domnului și pentru buna podoabă a lor.
Nenorocire însă, acest prețios odor a devenit în
neîntrebunțare din cauza sdruncinării ce a su-
ferit și a crepăturilor ce poartă! Ce bucurie mare,
ce fericire ar fi pentru biserica și capitala, dacă
acest clopot al eternității ar fi readus la starea
sa primitivă, ca să poată earăși cânta și pro-
clama laudele celui Preaînalt, ca să poată earăși
ananta aniverșiile momentelor de silinți gigan-
tice și prosperitate strămoșească de înălțare și
glorie românească! Ce bucurie, ce mulțumire ge-
nerală ar provoca acea inimă, sau acele inimi
generoase, cari s'ar hotări a contribui în totul
sau în parte, la înălțarea acestui măreț monu-
ment de pietate! De când m'am suit pe scaunul
metropolitan n'am încetat un moment a gândi
și la această datorie ce-mi prestă între altele
multe; și fiind convins, că glasul meu nu va ră-
mâne neascultat mai ales în mijlocul elitei unei
capitale demne de națiunea română; fiind con-
vins, că nu voi fi refuzat de nimenea din frații
și fiii mei spirituali din cuprinsul eparchiei me-
tropoliei Ungro-Vlachiei, am propus și ales un
comitet, care să se ocupe de această afacere.
Din parte-mi vă fac, iubiților, cel mai călduros
apel, ca să contribuim cu toții, spre realizarea
unei dorințe, care eu o cred, că este generală.
Să contribuim dar' cu toții la returnarea și re-
înălțarea marelui clopot! Darul Domnului și
Măntuitorului nostru Isus Christos să fie cu voi
cu toți! *Iosif, Metropolit-Primat.* București, în
1 Iulie v. 1887.“

Pentru incendiții dela Botoșani. Banii
strînși până acum pentru ajutorarea incendițiilor
dela Botoșani, Peatra, etc., se urcă la suma
de 500,000 lei.

Desă, că casele distruse, în număr de dece,
erau toate locuite de Ovrei, și în apropiere de
hotelul „Dorohoiu.“ Una din ele a fost asigurată
la societatea „Națională“ pentru suma de vreo
7000 lei. Nefind vânt, focul a putut fi viedat
localizat. El a fost în scurt timp stîns.

Liturgia catolică în limba slavonă.
Curia papală a conces Muntenegrenilor catolici,
după-cum află „Pester Lloyd“, să întrebuin-
teze limba lor națională ca limbă liturgică în
biserici, numai însă cu restricțiune, ca să nu
se folosească limba cea veche slavonă, în care se
ține liturgia în biserica ortodoxă. Asemenea nu
este permis a se folosi la cărțile bisericesci ca-
tolice alfabetul cirilian, ci acel glagolitic.

Katkoff este, după-cum anunță o telegramă
din Moscva, aproape de moarte. De alaltăieri
medicii și-au pierdut toată speranța de a-l
scăpa.

Sir Drummond-Wolff, trimisul englez la
Constantinopol în afacerea egipteană a plecat
dela Terapia, de unde ajungând la Tenedos se
va imbarca pe vaporul „Aread-Naught“ pentru
Englitera.

Desmintire. În numărul 143 al diarului
nostru dela 8 Iulie n. am publicat, că dl Ale-
xandru Mărcuș și-a încredințat de fiitoare soție
pe d-soara Catalina Duma din Mediaș. Înțele-
gând, că scirea nu e adevărată și fiind prin ur-
mare induși în eroare de un corespondent, cerem
scuzele noastre.

Varietăți.

(O comună curioasă.) — Un călător, care
a vizitat un sat unic în felul său din Statele-
Unite americane, descrie acea comună în modul
următor:

Acest sat, cu numele Viorle, situat la ex-
tremitatea sud-vestică a provinciei Kansas, are o
poporație de 1000 locuitori și constituie un town
independent. El își face și execută legile civile,
criminale, sociale și religioase. N'are nici birturi,
nici vre-un alt stat religios public; străinul, care
s'ar rătăci pe acolo, este expulsat. Cu toate ace-
stea s'a făcut o excepție în favoarea călătorului,
care povestesc aceste amănunte.

După o lungă deliberație Prudenții, des-
pre cari se va vorbi mai la vale, i-au permis
să petreacă în satul lor câteva ciasuri. Viorle
s'a fondat la 1868, de către un număr de reli-
gioși, pe principiul comunității absolute în or-
ice articol de lux și chiar necesar. N'au de loc
mobile, nici podele. Pe pământul gol întind pei
și șed pe ele. Mai toți membrii comunei au in-
teligență mărginită, spiritul simplu; ei sînt gro-
solani în aspect și moravuri și ignoranți ca niște
pesci. Legea fundamentală este să nu se cumpere,
nici să se vîndă ceva. Toți trebuie să se pună
pe muncă când se face ziua; dar' ei se odihnesc
îndată-ce se simt obosiți sau chiar dispuși la
moleșire și Prudenții sînt adese ori obligați
să adreseze edicte recomandând mai multă băr-
băție la muncă.

Prudenții sînt în număr de doi-spre-dece
și își exercită funcțiunile cât trăesc. Când moare
unul din ei, colegii săi îi numesc pe succesorul.
Consiliul Prudenților regulează neînțelegerile, în-
parte fiecărui ce-i trebuie din recolte, precum
și de lucru. În Viorle sînt trei întreprinderi sau
magazini: pentru porumb, legume și alte produse
ale pământului, pentru stoffe și piei și al treilea

pentru whiskey. Propriu vorbind, nu există fa-
milii; căsătoria nu e recunoscută. Se pare, că
această stare de lucruri ar deștepta gelosii
și certe, dar' nu e așa.

Viața locuitorilor din Viorle decurge într-o
abrutisare monotonă și liniștită.

(Obusuri cu dinamită.) — Pe o câmpie
întinsă dela nordul orașului San-Francisco s'au
făcut interesante experiențe cu privire la între-
buințarea nitro-glicerinei pentru încălcarea obu-
surilor.

Oficerii din armata americană au luat parte
la aceste experiențe și le-au urmat cu cea mai
mare atențiune. Mai multe obusuri, încărcate cu
nitro-glicerină au fost aruncate cu ajutorul unui
tun ordinar cu proiectil de 20 livre. Pentru în-
cercarea tunului s'au întrebuințat trei livre de praf
de pușcă. Cea dintâi lovitură a nimerit perfect;
în dece secunde obusul lovise flancul unei coline,
care servia de punct de țintă și făcuse în ea o
gaură foarte mare. A doua și a treia lovitură
n'au dat nici un rezultat, din cauza defectuosității
fabricațiunii obusurilor, cari n'au isbucnit. Al
patrulea obus atingându-se de apă, fitilul care
trebuia să-l facă să isbucnească s'a stîns. A 5-a
lovitură a fost trasă în noroiu și obusul, isbucnit,
a ridicat în aer o coloană de mai bine de o sută
de picioare. Gaura făcută de acest obus avea
un diametru de opt picioare și o adîncime de
cinci.

Pentru a deca lovitură trasă de asemenea
în noroiu și în aceleași condițiuni ca și celelalte,
s'a întrebuințat un obus încărcat cu praf de pușcă
obiceituit. Lovitura a nimerit perfect, dar' efectul
produs a fost mult mai mic decât acela al obu-
surilor cu nitro-glicerină. Gaura făcută de obusul
ordinar n'avea decât o adîncime de un picior
și un diametru de două și jumătate picioare.

Aceste experiențe sînt considerate ca de-
monstrând într'un mod decisiv posibilitatea de a
se arunca obusuri încărcate cu nitro-glicerină cu
ajutorul tunurilor ordinare.

Din public.*)

Galșa, la 2/14 Iulie 1887.

Onorate Domnule Redactor!

Cetind în prețuita foaie „Tribuna“ cor-
spondența datată din Galșa în 14 Iunie 1887,
subscrisă de George Dirlea, Toader Micu, George
Bendea și Crăciun Dirlea și apărută în nr. 125,
— precum și corespondența datată din cercul
Șiriei la 20 Iunie 1887 și subscrisă de „Un
fost alegător“ — apărută în nr. 133 al prețuitei
foaie „Tribuna“, din cari corespondențe am ob-
servat, că domni corespondenți desbrăcați de
tot simțul omenesc, își iau cutezanță a pași la
publicitate cu afirmațiuni căștigăte dela unii și
alții corifei, și cari nu pot să aibă altă intențiune,
decât a porta minciuni dintr'o gură în alta, spre
a blama persoane, ba chiar și familii întregi în-
naintea publicului român.

Îmi place a crede, Domnule Redactor, că
atunci, când susnumiții corespondenți ar avé
cea mai mică idee despre viața politică și socială,
nu m'as demite la aceea, ca cu replici să insultez
prețuita-Ți foaie și prin ea pe on. public cetitor,
dar' luând în considerare atacurile fără rezervă
și obrăznicile cele nespălate și afirmațiunile
false și fără basă îndreptate contra mea și respec-
tive a familiei mele, ca directegor public și respec-
tive tată de familie, mi-am ținut de strînsă da-
torință a nu trece cu vederea cele străcurate prin
prețuita-Ți foaie, ci a desfășura lucrul așa, precum
în adevăr este.

Este adevăr, că susnumiții alegători pre-
sentându-se la casa comunală înainte de alegere
cu vre-o câteva zile cu acea intențiune, ca să
capete ședule de votisare la alegerea de ablegat,
cu această ocaziune le-am spus, cumcă nu este
de lipsă să aibă ședule, pentru-că cu cuvîntul
va vota fiesce-care alegător, — însă dinșii —
fiind prea umbriți de sf. spirit, au pretins edarea
acelora, — vîndînd însă, că nu își ajung scopul,
s'au îndepărtat, fiesce cam neliniștiți.

Resping deci afirmațiunea lor publică cu
toată indignațiunea și prin aceasta o declar de
minciună colosală cu atât mai virtos, pentru-că
a mă fi folosit eu de expresiuni atât de grave
față de dinșii și de d-nul român — n'am
avut nici a basă, fiind d-nul protopresbiter tot-
odată și cea mai plăcută persoană atât înaintea
mea, cât și a întregului cerc românesc.

Pentru-ca în adevăr on. public să aibă cu-
nosință despre rectificarea mea în privința aceasta,
îmi iau libertate mai jos a accluda documentul
subscris de acei indiviți, cari au deplină cunos-
cință despre decurgerea discursului obiectiv, și
care document arată individualitatea correspon-
denților intriganți.

În n-rul 133 al stimatei foaie „Tribuna“
din partea unui fost alegător se afirmă și mai
groaznic minciuni, și anume: că eu aș fi bat-
jocurit *palam et publice* pe candidatul național
român și că și soția mea a umblat din casă în
casă corteșind pentru candidatul guvernului.

O, Domnule alegător! Oare n'ai fost Do-
nia-Ta condus de patimi când ai pus cuvintele
acestea pe hârtie? Ai Domnia-Ta deplina con-
vingere despre validitatea afirmațiunii D-tale? Ce
este oare devisa D-tale? A propaga adevărul
și a vesti prețul moralității, sau a pătîni ne-
dreptatea și a da animă la desvoltarea reu-
ciunii?

Ca atât D-ta, cât și onor. public să aibă
cunosință despre invaliditatea afirmațiunii d-tale
fără temeiu, aci alătur documentul subscris de
primele persoane de încredere din comuna Galșa,

*) Pentru cele cuprinse în această rubrică redacțiunea
nu primesce nici o răspundere. O accentuăm aceasta în
deosebi față cu această rectificare, care o publicăm și ca
mostră de stil „cuvîntcios.“

Red. „Trib.“

ear' judecata aducîndă o concred cu totul onor.
public cetitor.

Cu toată stima mă rog, dle Redactor, să
binevoiați a da loc acestor puține știri în prețui-
ta-Ți foaie „Tribuna“, pentru ce primesc asegu-
rarea distinsei mele stime.

Gavril Ardelean,
notar cercval.

Atestat.

Prin care subscrișii cu provocare la cores-
pondența datată din Galșa în 14 Iunie n. 1887
subscrisă de George Dirlea, Toader Micu, George
Bendea și Crăciun Dirlea, apărută în foaia „Tri-
bunei“ nr. 125, atestăm cumcă afirmațiunea men-
ționaților: că notarul i-ar fi amenințat, că până
când dînsul va fi notar, unde numai i-se va da
ocasiune le va face rău, și că ar fi osândit pe
candidatul român, și că ar fi dis, că protopopul
nu poate fi ales de deputat, pînă nu tipop re-
verenda și nu-i va rade barba, — este o min-
ciună reuțăcioasă, pentru-că notarul nostru din
Galșa cuvintele acelea de fel nu le-a dis, și
aceasta o scim de acolo, pentru-că, când mai
sus-numiții s'au prezentat la cancelaria notarială,
și au cerut dela domnul notar ședule de votis-
sare, — am fost de față dela început pînă în
sfîrșit și am auzit toate cuvintele exprimate de
notarul nostru.

Mai departe atestăm, că nici dela un lo-
cutor nu am auzit, ca notarul să fi amenințat
pe cineva sau să fi batjocurit pe candidatul ro-
mân. — În fine atestăm, că numiții locuitori în
comuna noastră sînt atari indiviți, căora foarte
le place a scorni și a birfi neadevăruri.

Galșa, în 11 Iulie n. 1887.

Înaintea noastră:

Tumo Josef, Ranca Pavel, Vaslie Tătar, Ignatie
Ciocondar, locuitori în Galșa; George Hotaran,
jude comunal din Musca; George Ciocondar,
Ioan Nisica, locuitori în Galșa.

Atestat.

Prin care subscrișii locuitori în comuna
Galșa — cu provocare la corespondența datată
în 20 Iunie 1887 din cercul Șiriei, și publicată
în foaia „Tribuna“ Nr. 133 a. c., în care afir-
mându-se, că între notarii de Români din cercul
Șiriei a excelat dl Gavril Ardelean, notar comu-
nal în Galșa, se dice că: „și soția acestuia um-
bla din casă în casă corteșind pentru candidatul
guvernului“; din afirmațiunea aceasta vîndînd,
cumcă: corespondentul, ce figurează sub „Un
fost alegător“ abătîndu-se dele adevăr cu totul,
și cu oareși-care intențiune reuțăcioasă voesc
să blameze și să nimicească pe nedrept caracte-
rul întregii familii, și vîndînd aceasta, — fi-
deli dreptății și adevărului ne ținem de datorință
omenească a testifica, cumcă: toate cuvintele cu-
prinite în corespondența fostului alegător publi-
cată în foaia „Tribuna“ Nr. 133 a. c., și datată
din cercul Șiriei referitoare la soția dlui notar
Gavril Ardelean din Galșa, nu cuprind altă în
sine, decât o minciună obraznică și un atentat
contra ținutei și purtării menționate doamne,
deamnă de toată lauda și stima.

Galșa, la 27 Iunie n. 1887.

În prezența noastră:

Vasiliu Tătar, Ioan Bendea, martori. Ignatie
Sîrbu, preot gr.-or. Adalbert Pănuș, preot gr.-
cat. Ilie Arsiu, purtător de oficiu parochial din
Galșa.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Constantinopol, 18 Iulie n. Wolff

a plecat fără-ca convențiunea să fi fost
ratificată și fără-ca el să fi fost primit în
audiență de adio. Audiența a fost stato-
rită pe Vineri, dar' n'a avut loc. Amba-
sadorul german a recomandat Sultanului
cu căldură ratificarea convînțiunii cu En-
glitera; Sultanul însă a declarat, că ratifi-
carea convînțiunii în forma ei actuală ar
produce sânge rău în lumea musulmană.
Salisbury refuză ori-ce modificare. Este
probabil, că va fi crîșă ministerială.

Sofia, 18 Iulie n. Ministrul de in-
terne Stranski a sosit aici. Guvernul
sîrbesc i-a pus pînă la Pirot un tren se-
parat la dispoziție.

Roma, 18 Iulie n. Ieri s'a întemplat
în Brindisi, Catania, Lecce, Ischia,
Livorno și Parma cutremur depămiat.
Din Etna ese abur des.

Constantinopol, 18 Iulie n. Ieri a
fost în Chia și Smirna un cutremur ușor,
în Rodus unul vehement. Zidurile cetății
și mai multe coșuri au fost crepate. În
Canea a murit o persoană de spaimă.

Innsbruck, 18 Iulie n. Împăratul
Wilhelm sosese la ameați aici și pleacă
dimineață către Gastein.

Redactor responsabil: În absența lui Cornel Pop Păcurar:
Pompiliu Piposiu.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 29 August a. c. imobilele lui Samuil Guttmann de către tribunalul reg. din Becicherecul-mare.

— 8 August a. c. imobilele lui Coloman Horváth, de către judecătoria cerc. din Marghita, în comuna „Poklostelek”.

— 8 August a. c. imobilele văduvei lui Antonie Pap de către tribunalul reg. din Sătmăr.

— 29 Iulie a. c. imobilele lui Iacob Schaub, de către judecătoria cerc. din Madoș, în comuna Părdane-germ.

— 3 Octombrie a. c. imobilele Mariei Homolca de către tribunalul reg. din Caransebeș.

— 25 Iulie a. c. imobilele lui Veniamin Nemeș, de către tribunalul reg. din Oradea-mare, în comuna N-Bajom.

— 28 Octombrie a. c. imobilele contelui Ludovic Tholdy Horváth, de către judecătoria cerc. din Hațeg.

— 1 August a. c. imobilele lui Mihail Deuts de către tribunalul reg. din Becicherecul-mare.

— 30 Iulie a. c. imobilele lui George Ambrus, de către judecătoria cerc. din Macău, în comuna Nădlac.

— 3 August a. c. imobilele lui Nicola Voinov, de către judecătoria cerc. din Madoș, în comuna „Szoka”.

Economie.

Starea séménaturilor în România.

(Urmare din nr. 149.)

În ziua de 15 Iunie v. a. cădută o ploaie parțială la câteva din comunele județului Vlascea, însă la comunele Căcaleți și Trestenicul-de-Sus din plasa Marginea și Băbăița din plasa Neajlov-Glavacioc, fiind însoțită și de grindină, a cauzat următoarele stricăciuni: La comuna Căcaleți, grindina cădând în mărimea unui ou, în o jumătate oară, cât a durat, a distrus 530 pogoane grâu, din 500 ale locuitorilor, ear' restul de 30 pogoane ale arăndașului acelei moșii; 150 pogoane porumb, 60 pogoane vie; a omorât 23 oi, 12 berze, a lovit greu pe 2 femei ce le-a apucat la câmp, și pentru-că era însoțită și de un vânt violent, a spart geamurile de pe la ferestrele locuitorilor mai multor oameni, a rupt gardurile împregiurării curților, a desvilit păturele de produse și a sfărâmat zăgazul unui eleșteu din comună, luând în scurgerea apei pe o vale și lemnele unei podiști ce era pe acel zăgaz. La comuna Trestenicul-de-Sus a distrus 520 pogoane cu grâu, 84 pogoane orđ de primăvară, 67 pogoane ovės, 40 pogoane cu meiu și 30 pogoane cu vii, ale locuitorilor și arăndașului acelei moșii, ear' la comuna Băbăița a bătut 180 pogoane grâu ale arăndașilor și o mică parte din pogoanele cu grâu ale locuitorilor.

Séménaturile merg prosperând în județul Neamțu, afară de porumb, care a suferit puțin din cauza secetei și răcelei și mai cu deosebire în comunele vechi plși Mijlocul și în câteva comune din plasa Bistrița, unde această plantă a fost mncată de vermi.

Recolta în jud. Putna va fi mediocră. Fcnațele sânt slabe, ear' pe alocurea foarte proaste din cauza secetei; porumbul are multă nevoie de ploaie.

În jud. Roman grăul de toamnă din trei părți rămase, fiindcă una este perită din primăvară, o treime este bună și două de mijloc. Lipsa de ploaie e tare simțită. În jud. Tecuci recolta va fi în genere miserabilă.

Tergul de rímători în Steinbruch. În 16 Iulie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei — cr. până — cr. unguresci grei, tineri 45. — cr. până 46. — cr. de mijloc 45. — cr. până 46. cr. ușori 46. — cr. până 46. 1/2 cr., marfă țerănească, grea — cr. până — cr. de mijloc 45. — cr. până 45. 1/2 cr., ușoară 45. 1/2 cr. până 46. — cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 44. — cr. până 45. — cr., transito de mijloc 44. — cr. până 45. — cr., transito ușori 44. — cr. până 45. — cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpênți la gară.

LOTERIE.

Tragerea din 16 Iulie st. n.

Budapesta: 86 35 11 41 55.

Cursul pieței din Sibiu

din 18 Iulie st. n. 1887.

Hartie-monetă română	Cump.	8.63	vend.	8.65
Lire turcesci		11.30		11.35
Imperiali		10.30		10.35
Ruble rusesci		1.09		1.10

Bursa de Bucuresei.

16 Iulie — 4 oare p. m.	Casa	Ultim
Renta rom. per 1875 5%	—	—
Renta română amort. 5%	—	—
(Schuldverschreib.)	—	—
Oblig. de Stat. C. F. R. 6%	—	—
Renta rom. (Rur. conv.) 6%	—	—
Împrumutul Municipal 5%	—	—
Serisuri func. rurale 7%	—	—
Serisuri func. rurale 5%	—	—
Idem urbane 7%	—	—
„ 6%	—	—
„ 5%	—	—
Banca Naț. (500 lei v. s. intr.)	1024.	1031.
Soc. Dacia-Rom. (250 lei v. s.)	—	—
Soc. de Asig. Naț. (200 lei v. s.)	—	185.
S. cred. mob. r. (250 lei v. s.)	—	—
Soc. r. de con. (250 lei v. s.)	—	—
Oblig. Casei Pensiuilor	—	—
Agio	15.45	15.50

Schimb

Londra 3 luni	25.25	—
„ cek	25.25	—
Paris 3 luni	99.90	—
„ cek	100.50	—
Berlin 3 luni	123.90	—
„ cek	124.60	—
Viena	2.1/4	—
„	—	—
Agio	15.15	15.

Bursa de Budapesta

din 16 Iulie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	—
„ „ hârtie „ 4%	101.40
„ „ hârtie „ 5%	87.75
Împrumutul căilor ferate ung.	151.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.50
Peșuri rurale ung.	104.25
„ „ cu cl. de sortare	104.25
„ „ bânățene-timișene	104.25
„ „ cu cl. de sortare	104.25
„ „ transilvane	104.75
„ „ croato-slavone	—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
Împrumut cu premiu ung.	123.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	122.75
Rentă de hârtie austriacă	81.40
„ „ argint austriacă	83.—
„ „ aur austriacă	113.—
Losurile austr. din 1860	136.50
Acțiunile băncii austro-ungare	860.—
„ „ de credit ung.	287.—
„ „ austr.	281.90
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102.—
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.92
Napoleon-d'ori	10.02
Mărci 100 imp. germane	62.10
Londra 10 Livres sterlingi	126.50

Bursa de Viena

din 16 Iulie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	—
„ „ hârtie „ 4%	101.25
„ „ hârtie „ 5%	87.65
Împrumutul căilor ferate ung.	151.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.30
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.—
Bonuri rurale ung.	104.50
„ „ cu cl. de sortare	104.30
„ „ bânățene-timișene	104.50
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.30
„ „ transilvane	104.40
„ „ croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
Împrumut cu premiu ung.	122.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	122.80
Rentă de hârtie austriacă	81.50
„ „ argint austriacă	83.15
Rentă de aur austriacă	113.10
Losuri austr. din 1860	137.—
Acțiunile băncii austro-ungare	890.—
„ „ de credit ung.	286.75
„ „ austr.	281.80
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.96
Napoleon-d'ori	10.01 1/2
Mărci 100 imp. germane	62.05
Londra 10 Livres sterlingi	126.40

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportul Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 1 Iulie v. 1887.

Vendătorii	Cumpărătorii	felul	hectol.	greut. libre	prețul lei în aur
Chrisovelon	—	Porumb	2200	61 1/4	6.65
Petcu	—	„	650	60 3/4	6.55
Lombardo	—	„	4500	59 1/2	6.47 1/2
Frischman	—	„	3200	60 3/4	6.40
Marghiloman	—	„	2500	59 1/2	6.32 1/2
Grosovici	—	„	3900	59 3/4	6.51
Cotti	—	„	2300	59 3/4	6.34
Politi	—	„	3600	60 1/4	6.55
Grosovici	—	„	3420	60	6.55
Dimitriad	—	„	1260	60 1/4	6.61
Perlea	—	„	2650	63	7.02 1/2
Cușof	—	Grâu	1260	59 3/4	12.—

Agiul 14.95—15.05 la %.

Publicațiune.

Tergul de țeară cel mai aproape al „St. Ilie” în comuna B-Lipova, comitatul Timișorii, se va ține în 31 Iulie a. c. st. n.

Tergul de vite însă se va începe cu 2 zile mai înainte.

Lipova, în 5 Iulie 1887.

[470] 2—3

Antistia comunală.

Publicațiunile „Cancelariei Negruțiu“

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania.

[467] 6

„Amicul Familiei.” Diar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Cursul XI. — Apare în 1 și 15 și a luni în numeri câte de 1 1/2—2 1/2 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poesii, romane, suveniri de călătorie ș. a.; — mai departe tractează cestiuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte populațiuni din patrie și străinătate; și prin umor dulce și satiră aleasă nisuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumărațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plătibili și în timbre postale.

„Preotul român.” Revistă bisericească, școlastică și literară. Cursul XIII. — Apare în broșuri lunare câte de 2 1/4—3 1/4 coale; și publică articoli din sfera tuturor sciințelor teologice și între acestia mulțime de predice pe Dumineci, sêrbători și diverse ocațiuni, — mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Poterea amorului. Novellă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novellă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novellă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Fântâna dorului. Novellă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novellă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novellă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé membru al academiei franceze. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șiuľușiu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiunii din Fiume prin Vincențiu Nicora prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și vioarele, poesii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Apologie. Discuțiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, învederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei românesce în vorbire și scriere învederită și aprețiată de Dr. Grigoriu Silași. (Op. complet.) Broșura I, II și III. Prețul broș. I, II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună costau 1 fl. v. a.

Biblioteca Săteanului român. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și

amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colecță de recepte din economie, industrie, comerț și chemie pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbați de școală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Gherla. Imprimăria „Aurora.” 1885. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. Devisa acestui op e: „Tot ce putem arăta, să arătam pruncilor!” și în literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op întocmit după lipsele scoalelor noastre în măsura în care este acesta! pentru aceea îl și recomandăm sprigini publicului român mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesați.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vas. Gr. Borgovan. Prețul 30 cr.

Manual de gramatica limbei române pentru scoalele populare în trei cursuri de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manualul acesta este aprobat prin înaltul minister de culte

și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexe. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exempl. broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; — 50 exemplare costau 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Visul Prea Sănteii Vergure Maria a Născătoareii de D-șeu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Tot acolo se cumpără **ACTIILE TUTUROR institutelor de credit și economii și se schimbă cupoanele aceloră cu trei luni înainte de scadența lor.**